

N:o 76.

Af Herr G. Hægström: Angående förhöjning af anslaget till bidrag för väganläggningar och vägförbättringar.

Af bilagan till nådiga propositionen om statsverkets tillstånd och behof (sjette hufvudtiteln sid. 48 och 49) inhemtas, att Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen, på grund af de stora anspråk på anslag af den så kallade vägfonden, anhållit att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen, att höja anslaget till denna fond till »åtminstone 400,000 kronor».

Ehuru Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Civildepartementet funnit de skäl, Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen härför anfört, välbetänkta och beaktansvärda, har han dock ej, förnämligast derföre att denna fond helt nyligen blifvit af Riksdagen höjd från 200,000 till 300,000 kronor, ansett sig böra tillråda Kongl. Maj:t att hos Riksdagen föreslå någon förhöjning i anslaget för år 1884, hvadan någon sådan förhöjning ej heller nu blifvit af Kongl. Maj:t hos Riksdagen äskad.

Först under de senare åren har anslag utgått från vägfonden till större väganläggningar. Derföret gjordes frågor om anslag till sådana till föremål för särskilda framställningar till och beslut af Riksdagen. Att med ett årligt anslag af 300,000 kronor många berättigade anspråk på statsbidrag till de flere ytterst nödvändiga anläggningar af nya och omläggningar af gamla vägar, som i skilda delar af landet äro ifrågasatta, icke kunnat tillgodoses, är tydligt ådagalagdt genom de uppgifter, som Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen lemnat. Då dertill kommer att de statens medel, som nedläggas i dylika arbeten till följd af de samfärdsleder, som derigenom skapas eller göras bekväma, befrämja landets uppodling, industri och tillväxt i folkmängd och välstånd, samt

sålunda kunna sägas, om ock indirekt, lemna staten ersättning, vill ock synas mig som, för så vidt statsverkets ställning det medgifver, det skulle kunna varda liktydigt med misshushållning att ej höja denna fond till ett belopp, hvarigenom åtminstone de allra viktigaste af dessa arbeten kunde varda hugnade med statsbidrag. Då jag dessutom för min del icke kan inse, att en år 1881 företagen förhöjning af vägfonden skulle kunna utgöra något hinder för eller skäl emot en ytterligare förhöjning under nästa år, då dertill kommer, att förhöjningen af år 1881 vidtogs på grund af framställning från den myndighet, Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som i främsta rummet har att tillse, att nödiga och nyttiga vägar varda anlagda i landet, och då samma motiv nu som då till en sådan åtgärd föreligger, så finner jag mig föranlåten vördsamt hemställa,

att Riksdagen till bidrag för anläggning af nya samt förbättring af backiga eller eljest mindre goda vägar måtte för år 1884 bevilja ett anslag af 400,000 kronor.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1883.

Gustaf Hæggström.

Häruti instämma:

<i>Ant. Markstedt.</i>	<i>N. Boström.</i>	<i>P. A. Hellgrén.</i>	<i>J. R. Wikstén.</i>
<i>A. H. Sandström.</i>	<i>H. F. Bergström.</i>	<i>N. Nilsson.</i> Vermland.	<i>J. E. Jansson,</i> fr. Vermland.
